

4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće pitanje, može li članak 93. stavak 1-bis Zakonika o cestovnom prometu u pogledu zabrane upravljanja automobilom koji ima strane registarske pločice (neovisno o tome na koga je automobil registriran) nakon 60 dana boravka u Italiji otežati ili na bilo koji način utjecati na ostvarivanje prava na slobodno kretanje i boravak na državnom području država članica, prava na slobodu kretanja radnika unutar Unije, prava na slobodu poslovnog nastana i slobodu pružanja usluga?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. lipnja 2020. uputio tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgija) – CO, ME, GC i 42 drugih protiv MJ, Europske komisije, Europske služba za vanjsko djelovanje, Vijeća Europske unije, Eulexa Kosovo

(Predmet C-283/20)

(2020/C 297/43)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: CO, ME, GC i 42 drugih

Tuženici: MJ, Europska komisija, Europska služba za vanjsko djelovanje, Vijeće Europske unije, Eulex Kosovo

Prethodno pitanje

Treba li članak 8. stavak 3. i članak 10. stavak 3. Zajedničke akcije Vijeća 2008/124/ZVSP od 4. veljače 2008. o Misiji Europske unije za uspostavu vladavine prava na Kosovu, EULEX KOSOVO ⁽¹⁾, prije nego što je izmijenjena Odlukom Vijeća 2014/349/ZVSP od 12. lipnja 2014. ⁽²⁾, po potrebi zajedno sa svim drugim odredbama koje mogu biti relevantne, tumačiti na način da se njima voditelju misije, u njegovo vlastito ime i za njegov vlastiti račun, dodjeljuje svojstvo poslodavca međunarodnog civilnog osoblja koje je zaposleno u službi misije EULEX KOSOVO tijekom razdoblja prije 12. lipnja 2014. ili, uzimajući u obzir osobito članak 8. stavak 5. i članak 9. stavak 3. Zajedničke akcije Vijeća 2008/124/ZVSP, prije njezine izmjene 12. lipnja 2014., na način da se njima svojstvo poslodavca dodjeljuje Europskoj uniji i/ili instituciji Europske unije, kao što su Europska komisija, Europska služba za vanjsko djelovanje, Vijeće Europske unije ili eventualno neka druga institucija, za račun koje bi voditelj misije djelovao sve do tog datuma na temelju mandata, prijenosa ovlasti ili bilo kojeg drugog oblika predstavljanja koji je potrebno odrediti po potrebi?

⁽¹⁾ SL 2008., L 42, str. 92. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 6., str 76.)

⁽²⁾ Odluka Vijeća 2008/124/ZVSP o izmjeni Zajedničke akcije 2008/124/ZVSP o Misiji uspostave vladavine prava Europske unije na Kosovu, EULEX KOSOVO (SL 2014., L 174, str. 42.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2020. uputio tribunal judiciaire – Bobigny (Francuska) – BNP Paribas Personal Finance SA protiv ZD

(Predmet C-288/20)

(2020/C 297/44)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judiciaire – Bobigny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BNP Paribas Personal Finance SA

Tuženik: ZD

Prethodna pitanja

1. Ulaze li u glavni predmet ugovora u smislu članka 4. stavka 2. Direktive 93/13 ⁽¹⁾ odredbe poput onih koje su predmet glavnog postupka, koje predviđaju među ostalim da je švicarski franak valuta obračuna a euro valuta plaćanja, čime se rizik promjene tečaja prebacuje na korisnika kredita, kada nije osporen iznos troška konverzije a postoje ugovorne odredbe koje predviđaju mogućnost da korisnik kredita na određene datume odabere konverziju u eure prema unaprijed utvrđenoj formuli?
2. Protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti prava Zajednice, nacionalni propis prema kojem su ugovorna odredba ili više njih, „jasne i razumljive” u smislu te direktive jer:
 - prethodna ponuda kredita detaljno navodi tečajne transakcije obavljene tijekom trajanja kredita i precizira da je tečaj eura naspram švicarskih franaka onaj koji je primjenjiv dva radna dana prije datuma događaja koji određuje transakciju i koji je objavljen na mrežnoj stranici Europske središnje banke?
 - u ponudi je spomenuto da korisnik kredita prihvaća tečajne transakcije iz švicarskih franaka u eure i iz eura u švicarske franke koje su nužne za funkcioniranje i otplatu kredita i da davatelj kredita nakon podmirenja davanja povezanih s kreditom izvršava konverziju u švicarske franke salda mjesečnih uplata u eurima;
 - ponuda navodi da, ako tečajna transakcija rezultira iznosom nižim od dospjelog obroka u švicarskim francima, otplata glavnice će biti sporija i eventualni dio neotplaćene glavnice po dospelosti se upisuje u dugovni saldo u švicarskim francima, i ako je navedeno da se otplata glavnice kredita mijenja u skladu s promjenama deviznog tečaja primjenjivanog na mjesečne uplate, bilo naviše ili naniže, da ta promjena može dovesti do produljenja ili skraćivanja trajanja otplate kredita i, ovisno o slučaju, izmijeniti ukupni teret otplate?
 - članci „interni račun u eurima” i „interni račun u švicarskim francima” pobliže opisuju izvršene transakcije prilikom svakog plaćanja po dospelosti u korist ili na teret svakog računa, a ugovor transparentno prikazuje konkretno funkcioniranje mehanizma konverzije strane valute;

i dok u ponudi, posebice, nema izričitog navođenja „rizika promjene tečaja” koji snosi korisnik kredita s obzirom na izostanak ostvarivanja dohotka u valuti obračuna, kao ni izričitog navođenja „kamatnog rizika”?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, protivi li se Direktivi br. 93/13, tumačenoj s obzirom na načelo djelotvornosti prava Zajednice, nacionalna sudska praksa koja smatra da su ugovorna odredba ili sve ugovorne odredbe poput onih u glavnom postupku „jasne i razumljive” u smislu Direktive, ako se samo elementima navedenima u [drugom]pitanju pridoda simulacija o sniženju valute plaćanja za 5,27 % u odnosu na valutu obračuna, u ugovoru početnog trajanja duljeg od 20 godina, i bez drugog navođenja pojmova poput „rizik” ili „poteškoća”?
4. Snosi li teret dokazivanja „jasnoće i razumljivosti” odredbe u smislu Direktive 93/13, uključujući u pogledu okolnosti pod kojima je ugovor sklopljen, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ili potrošač?
5. U slučaju da je teret dokazivanja jasnoće i razumljivosti ugovorne odredbe na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, protivi li se Direktivi 93/13 nacionalna sudska praksa u skladu s kojom korisnici kredita moraju dokazati da su oni adresati informacija koje su sadržane u tim dokumentima, s jedne strane, i da ih je njima uputila banka ili, naprotiv, Direktiva zahtijeva da ti elementi čine predmetnu da su podaci iz tih dokumenata proslijeđeni, uključujući usmeno, korisnicima kredita te da je na pružatelju usluge odnosno prodavatelju robe, koji mora jamčiti za informacije koje su priopćili posrednici koje je on odabrao, da tu običnu predmetnu obori?

6. Može li se smatrati da postoji znatna neravnoteža u ugovoru poput onog u glavnom postupku u kojem dvije strane snose rizik promjene tečaja, ako, s jedne strane, pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe raspolaže boljim sredstvima za predviđanje rizika promjene tečaja od potrošača te je, s druge strane, rizik koji snosi pružatelj usluge odnosno prodavatelj robe ograničen, dok onaj koji snosi potrošač nije?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2020. uputio cour d'appel de Paris (Francuska) – IB protiv FA

(Predmet C-289/20)

(2020/C 297/45)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Paris

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: IB

Druga stranka u postupku: FA

Prethodna pitanja

Kada, kao u ovom slučaju, iz činjeničnih okolnosti proizlazi da jedan od bračnih drugova vodi život u dvjema državama članicama, može li se smatrati, u smislu članka 3. Uredbe 2201/2003 (¹) i radi njegove primjene, da taj bračni drug ima uobičajeno boravište u dvjema državama članicama, tako da su, ako su uvjeti navedeni u tom članku ispunjeni u obje države članice, sudovi tih dviju država jednako nadležni za odlučivanje o razvodu?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. lipnja 2020. uputio Satversmes tiesa (Latvija) – AS „Latvijas Gāze” protiv Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

(Predmet C-290/20)

(2020/C 297/46)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Satversmes tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AS „Latvijas Gāze”

Druge stranke u postupku: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija